

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. március 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás vétsége és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. szeptember 15. napján kihirdetett KB.IV.228/2006/47. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A 14/2006. számú bűnjeljegyzék 1-2. tételszám alatt kezelt 203. és 236. sorszámú fémdobozok lefoglalását megszünteti és azokat a Készenléti Rendőrség részére kiadni rendeli.

Az eljárás során lefoglalt 6 db étkezési utalvány átvételét igazoló papírlapot a bűnügyi iratokhoz rendeli csatolni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottal szemben alkalmazott intézkedés helyes megnevezése vagyoneklóbzás.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. szeptember 15. napján kihirdetett KB.IV.228/2006/47. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetőben és szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért halmazati büntetésül 210 napi tétel, napi tételenként 300 Ft, összesen 63.000 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottól 22.500 Ft elkobzását rendelte el, és kötelezte 400.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 181.762 Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A katonai ügyész a tárgyaláson 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.104/2008. számú átiratában indítványozta a tényállás kiegészítését azzal, hogy az eljárás során a bűncselekménnyel okozott kár nem térült meg. Indítványt tett az első fokú ítélet megváltoztatására, a

rendelkező részben írt elkobzás intézkedés helyett a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés c/ pontjában írt vagyonelkobzás alkalmazására. Indítványozta az eljárás során lefoglalt kulcsdobozok lefoglalásának megszüntetését és kiadását a Készenléti Rendőrségnek, a 2006. július 6. napján lefoglalt 6 db étkezési utalvány átvételét igazoló lapnak a bünygyi iratokhoz csatolását és az elsőfokú bíróság által beszerzett személyi anyag visszaküldését. Egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő az írásban előterjesztett fellebbezésében támadta a szakértők 1., 2., 3., és 4. által adott szakvéleményeket. Szakértő1 szakvéleményének a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta elfogultsága miatt. Kifejtette, hogy a figyelembe vehető szakvélemények közül csak a vádlott cselekvőségét kizáró szakértő5 és szakértő6 véleményei határozottak, a többi csak valószínűsítő. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nem vizsgálta az adott rendőri egységnél használt bélyegzők teljes listáját, így nem vizsgálta pl. az eltűntként nyilvántartott bélyegzőket. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a bűncselekmény elkövetéséhez való behatolás más lehetséges módozataival, illetve kifogásolta eljárásjogi szempontból a tárgyi bizonyítékoknak az okmányszakértő részére történő átadását. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ügyben tartson tárgyalást, tanúként hallgassa ki tanú1-et, keresse meg a szolgálati helyet a teljes pecsétnyomó nyilvántartás megküldése érdekében, tisztázza, hogy az adott szolgálatban szintén kötelességszegést elkövető tanú2-vel szemben indult-e eljárás. Indítványozta még annak tisztázását, hogy a bűncselekménnyel érintett helyiség kulcsai rendelkezésre állnak-e, ott történt-e zárcsere, illetve a vádlottról újabban készült parancsnoki jellemzés beszerzésére tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy a beszerzett szakértői vélemények alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a vádlott volt az átvételi ív aláírója, és a kulcsdobozokon talált töredékes nyomat esetében sem állapítható meg biztosan, hogy az a vádlott pecsétnyomójától származik. A vádlott tekintetében semmiféle motiváció nem állapítható meg a cselekménnyel kapcsolatban. Erre, valamint az elsőfokú eljárás és a nyomozás során megvalósult eljárási szabálysértésekre figyelemmel védenca bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a vagyon elleni bűncselekményt nem követte el.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottnak és védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a katonai tanács részéről nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely a bizonyítás törvényességét, ezen keresztül az eljárás lényegének lefolytatását vagy a bűnösség megállapítását érintette volna. A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges és lehetséges bizonyításokat lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott tagadta a terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti védekezéssel szemben az ügy egyéb bizonyítékai, így elsősorban a rendelkezésre álló szolgálati okmányok, a tárgyi bizonyítási eszközök, és az ügy. írásszakértői- és okmányszakértői vélemények alapján állapította meg.

A Be. 111.§ (1) és (5) bekezdése alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét alátámasztó szakértő¹ által adott kategorikus és az ugyanebbe a körbe tartozó szakértő² által adott valószínűségi szakvélemény, valamint a szakértő⁵ és szakértő⁶ által adott, a vádlott cselekvőségét cáfoló kategorikus szakvélemények közötti ellentmondások feloldása céljából egyesített szakértői vélemény beszerzését rendelte el. E szakvéleménnyel a korábbi ellentmondások feloldásra kerültek, illetve ez a szakvélemény meggyőzően mutatott rá a vádlott cselekvőségét kizáró szakvélemények hiányosságaira. Az egyesített szakértői vélemény megállapításai a másodfokú bíróság számára is aggálytalanul elfogadható.

Jelen ügy elbírálása során az elsőfokú bíróságnak csupán közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésére. Az írásszakértői vélemények, az okmányszakértői vélemény megállapításai a lefoglalt kulcsdobozokkal, valamint az a tény, hogy a vádlott az érintett időben belszolgálatot látott el és így lehetősége volt az étkezési utalványokhoz hozzáférni, azonban olyan közvetett bizonyítékok, amelyek zárt logikai láncot alkotnak. Ezzel ellentétben az elsőfokú bíróság által feltárt és mérlegelési körbe vont bizonyítékok között nem állt rendelkezésre egyetlen olyan objektívnek tekinthető bizonyíték sem, amely a vádlott bűnösségét cáfolná, vagy kizárná.

A Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A Be. 352.§ (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b/ pontja alapján felmenti, vagy az eljárást megszünteti. A másodfokú bíróságnak tehát nincs lehetősége a törvényben írt feltételek fennállása hiányában az elsőfokú bíróságtól eltérően

értékelni a bizonyítékokat. A másodfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége a törvény által lényegesen behatárolt.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A másodfokú bíróság elutasította a védő által írásban előterjesztett bizonyítás-kiegészítési indítványokat, figyelemmel arra, hogy azok a bizonyítási eljárás lefolytatása és a tényállás megállapítása tekintetében nem relevánsak csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményeznék.

Az előzőekben foglaltakra figyelemmel a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére és felülmérlegelésre, azon keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő lopás vétségében, valamint a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A másodfokú bíróság csupán utal arra, hogy a vádlott részéről a szolgálati vétség nemcsak azzal valósult meg, hogy szolgálati helyét elhagyta, hanem azáltal is, hogy a szolgálata felhasználásával vagyon elleni bűncselekményt követett el. Olyan helyiségből tulajdonította el az étkezési jegyeket, amelynek őrzése a kötelessége volt.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor azokra, valamint a cselekmények tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokára figyelemmel a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki, melynél a napi tételek száma a cselekményekkel arányosnak tekinthető, míg a napi tétel összege igazodik a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottat katonai mellékbüntetésül lefokozásra ítélte. Egységes a katonai bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy az alakulata vagy szolgálati helye sérelmére vagyon elleni bűncselekményt elkövető katona méltatlan rendfokozat viselésére. Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés megfelelően szolgálják a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ítélete rendelkező részében 22.500 Ft elkobzásáról rendelkezett a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontjára hivatkozva. Ezért a másodfokú bíróság az ítélet ezen rendelkezését vagyonelkobzásra, míg a felhívott jogszabályhelyet a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés c/ pontjára helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a lefoglalt bűnjelekről, ezért a másodfokú katonai tanács mindezt pótolva az eljárás során lefoglalt tárgyi bizonyítási eszközök lefoglalását megszüntette és azokat a szolgálati hely részére kiadni rendelte a Be. 155.§ (1) és (2) bekezdései alapján. Az eljárás során lefoglalt étkezési utalványok átvételét igazoló papírlapok iratokhoz való csatolását rendelte el.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. március 20.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. március 20.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő